

บทที่ ๓

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์ เนื้อหาประกอบการสัมภาษณ์ จึงฯต่อจดหมายฉบับของการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. กำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. สร้างเครื่องมือสาหรับการวิจัย ชิ้งๆเดียว แบบบันทึกข้อมูลการวิเคราะห์เนื้อหาและแนวคิดตามประกอบการสัมภาษณ์
3. เก็บตัวอย่างประ เกท เอกสาร และลักษณะบุคคลที่เขียนพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์
4. วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ และข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์
5. นำเสนอผลการวิจัย สรุป และอภิปรายผล

ประชากรของ การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษา เนื้อหาส่วนหนึ่งๆ หนังสือพิมพ์รายวัน ชิ้ง เนื้อหาดังกล่าวหมายถึงพาดหัวข่าวหน้าหนึ่ง นอกจากนั้น ยังศึกษาปัจจัยที่มีส่วนกำหนดการนำเสนอพาดหัวข่าวดังกล่าวของหนังสือพิมพ์ฉบับต่างๆ ชิ้งฯต่อกำหนดประชากรของ การวิจัย ดังนี้

1. ผู้ดูแลช่วงหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย กี่นา เสนอช่วงสารทั่วไป ช่วงเดียวกัน ไทยรัฐ เดลินิวส์ ช่าวสด ดาวสยาม บ้านเมือง มติชน เดลิมิเรอร์ สยามรัฐ และ แนวหน้า รวมทั้งสิ้น 9 ชื่อฉบับ เป็นฉบับที่พิมพ์และเผยแพร่หรือจาน่ายในกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ วันที่ 1 มกราคม 2535 ถึง วันที่ 31 ธันวาคม 2535 รวมระยะเวลา 366 วัน

2. บรรณาธิการชั้นนำ หรือ บุคคลที่ทำหน้าที่เขียนบทความช่วงหนึ่งของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับตั้งกล่าวข้างต้น

กลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์เนื้อหา ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. เลือกชื่อหนังสือพิมพ์

ชื่อหนังสือพิมพ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้มาจาก การเลือกแบบจัดกลุ่มโดยอาศัยผลการศึกษาปริมาณส่วนเนื้อหาหน้าหนึ่งระหว่างช่วงหนัก กับช่วงเบาของอัญชลี ชัยวนาร (2535) โดยผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาตั้งกล่าวแนะนำจัดกลุ่มหนังสือพิมพ์ออก เป็น 5 ประเภทดังนี้

ประเภทที่ 1 หนังสือพิมพ์ที่มีช่วงสัดส่วนเนื้อหาหนึ่ง ระหว่างช่วงหนัก 42-50% กับช่วงเบา 50-58% หนังสือพิมพ์ในกลุ่มนี้ ได้แก่ ไทยรัฐ และ เดลินิวส์

ประเภทที่ 2 หนังสือพิมพ์ที่มีช่วงสัดส่วนเนื้อหาหนึ่ง ระหว่างช่วงหนัก 50-58% กับช่วงเบา 42-50% หนังสือพิมพ์ในกลุ่มนี้ ได้แก่ ช่าวสด

ประเภทที่ 3 หนังสือพิมพ์ที่มีช่วงสัดส่วนเนื้อหาหนึ่ง ระหว่างช่วงหนัก 58-67% กับช่วงเบา 33-42% หนังสือพิมพ์ในกลุ่มนี้ ได้แก่ ดาวสยาม และ บ้านเมือง

ประ เกทที่ 4 หนังสือพิมพ์ที่มีช่วงสัดส่วน เนื้อหาหน้าหนึ่ง ระหว่างช่าวหนังสือพิมพ์ในกลุ่มนี้ ได้แก่ นิติชน และ เดลินิเรอร์ 67-75% กับช่าวเบา 25-33% หนังสือพิมพ์ในกลุ่มนี้ ได้แก่ นิติชน และ เดลินิเรอร์

ประ เกทที่ 5 หนังสือพิมพ์ที่มีช่วงสัดส่วน เนื้อหาหน้าหนึ่ง ระหว่างช่าวหนังสือพิมพ์ในกลุ่มนี้ ได้แก่ สยามรัฐ และ แนวหน้า 75-82% กับช่าวเบา 16-25% หนังสือพิมพ์ในกลุ่มนี้ ได้แก่ สยามรัฐ และ แนวหน้า

ต่อจากนี้ จึงสุมชื่อหนังสือพิมพ์ 1 ชื่อแบบเจาะจงจากแต่ละกลุ่ม ชื่อหนังสือพิมพ์ที่สูงๆตัวบิ๊กตัวตั้งนี้

ประ เกทที่ 1 ได้แก่ ไทยรัฐ

ประ เกทที่ 2 ได้แก่ ช่าวสด

ประ เกทที่ 3 ได้แก่ บ้านเมือง

ประ เกทที่ 4 ได้แก่ นิติชน

ประ เกทที่ 5 ได้แก่ สยามรัฐ

2. เลือกช่วง เวลา

ผู้วิจัย เลือกศึกษา เนื้อหาจากหนังสือพิมพ์ที่สูงๆตัวบิ๊กตัวตั้งช่วง 1 ปี ตลอด พ.ศ.2535 อัน เป็นช่วง เวลาที่ เหนราระบบการศึกษา เนื้อหาหนังสือพิมพ์มีจุบัน อีกทั้งในช่วง เวลาดังกล่าว ได้ เกิด เหตุการณ์สำคัญทางการเมืองที่น่าศึกษาถึง 3 เหตุการณ์ คือ การ เลือกตั้งทั่วไปวันที่ 22 มีนาคม 2535 เหตุการณ์เผาชาภกมิพ และการ เลือกตั้งทั่วไปวันที่ 13 กันยายน 2535

3. เลือกวัน

ก่อนที่จะ เลือกวัน หรือ ฉบับวันที่ของหนังสือพิมพ์ในช่วง เวลาดังกล่าว ผู้วิจัย ให้ความรู้สึกชนาดตัวอย่างว่าควรจะ เป็น เท่าใด โดยพิจารณาจากบัญชี 2 ประการ ได้แก่

1. การเกิดขึ้นของเหตุการณ์หรือช่วง ถ้าเกิดปั่ยกีซีตัวอย่างขนาดเล็ก ถ้าเกิดไม่ปั่ยกีซีตัวอย่างขนาดใหญ่ (Winner and Dominick, 1981 อ้างถึงงานพีระ จิรารสกุล, 2535) และ

2. ความคล้ายคลึงกันของหน่วยประชากร ถ้าเนื้อหาคล้ายคลึงกันมากกีซึ่กลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก ถ้าแตกต่างกันมากกีซึ่ตัวอย่างขนาดใหญ่ (พีระ จิรารสกุล, 2535)

พัฒนาหัวขัวหน้าหนึ่ง เป็นลิ๊งกับรากฐานหนังสือพิมพ์อย่างสม่ำเสมอ เป็นประจำทุกวัน และลักษณะการนำเสนอภาพหัวขัวและชื่อหน้าหนึ่งๆ แต่ละฉบับวันที่ ก็มีความคล้ายคลึงกันทึ้ง ลักษณะ เนื้อหา และรูปแบบ การสุมตัวอย่างขนาดตัวหนึ่งฉบับจากแต่ละเดือนจึง เป็นการเพียงพอที่จะได้กลุ่มตัวอย่างที่ เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร อย่างไรก็ตาม พัฒนาหัวขัวหน้าหนึ่งก็มี เนื้อหาที่แตกต่างหลากหลายกันออกair ผู้วิจัยจึงพิจารณาคิดกษาพัฒนาหัวขัวทุกชิ้นในหน้าตั้งกล่าว ดังนี้ ขนาดตัวอย่างของการวิจัยนี้จึงตัดแก่ พัฒนาหัวขัวหน้าหนึ่งทุกชิ้นในแต่ละฉบับวันที่ที่เลือกฯตัวจากทุกเดือน ตลอดระยะเวลา 1 ปี ของหนังสือพิมพ์รายวัน 5 ชื่อฉบับ ชื่อฉบับละ 12 วันที่ รวม 60 ฉบับ

การเลือกฉบับวันที่ มี 2 กรณี ดังนี้

1. ช่วง เหตุการณ์ปกติ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (simple random sampling) โดยวิธีการจับสลากหมาย เลขวันที่ในแต่ละเดือน ดังนี้ จะได้หนังสือพิมพ์จากการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีนี้จำนวนทั้งสิ้น 60 ฉบับ

2. ช่วง เหตุการณ์สำคัญทางการเมือง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) โดยการเลือกตัวอย่างในช่วงการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้ง 2 ครั้งและ 5 วันที่

สำหรับช่วง เหตุการณ์มรสุมขนาด เดือน พฤษภาคม หรือ ที่รู้จักกันทั่วไปว่า 'เหตุการณ์ พฤษภากรณ์' นี้ กำหนดกลุ่มตัวอย่าง เป็นฉบับวันที่ที่เหตุการณ์รุนแรงที่สุด (17-21 พฤษภาคม 2535)

ผลการ เลือกตัวอย่างหนังสือพิมพ์จากประชากรในช่วง เหตุการณ์สำคัญ ปรากฏดังนี้

2.1 ช่วงการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 22 มีนาคม 2535 กำหนด
กลุ่มตัวอย่าง เป็นฉบับวันที่ 20-24 มีนาคม 2535

2.2 ช่วงการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 13 กันยายน 2535
กำหนดกลุ่มตัวอย่าง เป็นฉบับวันที่ 11-15 กันยายน 2535

2.3 ช่วง เหตุการณ์เมืองลงบ้านเดือนพฤษภาคม หรือ พฤศจิกายน กำหนด
กลุ่มตัวอย่าง เป็นฉบับวันที่ 17-21 พฤษภาคม 2535

ตั้งนี้ หนังสือพิมพ์กลุ่มตัวอย่างในช่วง เหตุการณ์สำคัญ จึงมีจำนวนทั้งสิ้น 75 ฉบับ
เมื่อรวมจำนวนหนังสือพิมพ์ที่ เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ทั้งนั้นช่วง เหตุการณ์ปกติ (ซึ่ง
ฉบับละ 12 ฉบับ) และ ช่วง เหตุการณ์สำคัญทางการเมือง (ซึ่งฉบับละ 15 ฉบับ) กลุ่มตัวอย่าง
หนังสือพิมพ์ที่ใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้ จึงมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 135 ฉบับ (ดูภาคผนวก)

4. เลือกเนื้อหา

เนื้อหาที่ศึกษาคือ ข่าวหน้าหนึ่ง ทั้งพาดหัวข่าวและเนื้อข่าวทั้งหมด ทุกชิ้น
ตั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างของ การวิจัยนี้จึงได้แก่ พาดหัวข่าวหน้าหนึ่งทุกชิ้นใน
หนังสือพิมพ์ ทั้งรัฐ ข่าวสด บ้านเมือง แมตช์ และสยามรัฐ ช่วงวันที่ 1 มกราคม 2535 ถึง
31 ธันวาคม 2535 รวมทั้งสิ้น 135 ฉบับ โดยมีจำนวนพาดหัวข่าวทั้งสิ้น 715 ชิ้น

การล้มภาษณ์

กลุ่มตัวอย่างในการล้มภาษณ์ ได้แก่ บรรณาธิการช่าว หรือ หัวหน้าช่าว หรือบุคคลที่ก้าหน้าที่เขียนพาดหัวช่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 ฉบับ ได้จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ฉบับละ 3 คน รวมกันสิ้น 15 คน (แต่ถ้านั้งสือพิมพ์เดที่มีจำนวนผู้เขียนพาดหัวช่าวหน้าหนึ่งน้อยกว่าที่กำหนด ก็จะทำการล้มภาษณ์ตามจำนวนที่มีอยู่นั้น)

บุคคลที่เป็นตัวอย่างในการเก็บข้อมูลโดยวิธีการล้มภาษณ์ดังนี้

1. นายธงชัย ณ นคร	หัวหน้าช่าวหน้าหนึ่ง	หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
2. นายสุชิน ติยวัฒน์	หัวหน้าช่าวหน้าหนึ่ง	หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
3. นายวุฒิชาติ ชุมสินิก	หัวหน้าช่าว	หนังสือพิมพ์ช่าวสด
4. นายนรศักดิ์ ประยูรสุข	หัวหน้าช่าวการเมือง	หนังสือพิมพ์ช่าวสด
5. นายอันต์ อัศวนนท์	หัวหน้ากองบรรณาธิการ	หนังสือพิมพ์บ้านเมือง
6. นายรังษี มณีเชติ	บรรณาธิการช่าว	หนังสือพิมพ์บ้านเมือง
7. นายมนู จรรยงค์	หัวหน้าช่าว	หนังสือพิมพ์บ้านเมือง
8. นายสมหมาย บำรุงพันธ์	บรรณาธิการบริหาร	หนังสือพิมพ์มติชน
9. นายบุญเลิศ ช้างใหญ่	บรรณาธิการช่าว	หนังสือพิมพ์มติชน
10. นายอวากล เพ็ง เจริญ	บรรณาธิการช่าว	หนังสือพิมพ์มติชน
11. นายบรรยง อินגה	บรรณาธิการช่าวการเมือง	หนังสือพิมพ์สยามรัฐ
12. นายวันชัย รุจาวงศ์ลันติ	หัวหน้าช่าว	หนังสือพิมพ์สยามรัฐ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้มี 2 อย่าง คือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหา และเครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์

ก. การสร้าง เครื่องมือ

1. เครื่องมือสำหรับการวิเคราะห์เนื้อหา

ข้อมูลหลักของการศึกษานี้คือ พาดหัวข่าวหน้าหนึ่ง โดยมีล้วนอื่นๆ ทั้งหมดของช่วงนี้ เป็นข้อมูล เทียบเคียง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลตั้งกล่าว ได้แก่แบบบันทึกข้อมูลการวิเคราะห์เนื้อหาพาดหัวข่าวหน้าหนึ่ง ซึ่งสร้างขึ้นหลังจากสำรวจข่าวและพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งจำนวนหนึ่งก่อน เพื่อประโยชน์ในการสร้าง เครื่องมือให้มีความเที่ยงตรงขึ้น และประโยชน์นี้ในการกำหนดตัวแปรที่ควรศึกษา การสร้างแบบบันทึกข้อมูลการวิเคราะห์เนื้อหา มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ก) กำหนดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

- 1) ประเกทหนังสือพิมพ์
- 2) รูปประยุค
- 3) จำนวนประเด็นในพาดหัวช่าว
- 4) ประเกทช่าว
- 5) การใช้ตัวย่อ คำทับศัพท์ สมญานาม และเครื่องหมายวรคตุณ
- 6) ความเป็นกลางของพาดหัวช่าว
- 7) ความสอดคล้องตรงกันระหว่างพาดหัวช่าวกับเนื้อข่าว
- 8) ความสอดคล้องของประเด็นในพาดหัวช่าวกับวรคนา
- 9) ลดดับความสำคัญของพาดหัวช่าวในหน้าหนึ่ง
- 10) ช่วง เหตุการณ์ช่าว

ช) ศึกษาพาดหัวช่าวและส่วนอื่นๆ ทั้งหมดของช่าวหน้าหนึ่งจำนวนหนึ่ง
เพื่อ เป็นแนวทางในการสร้าง เครื่องมือวิเคราะห์

ค) ออกแบบ เครื่องมือ ชิ่งฯตีแก่แบบบันทึกข้อมูลการวิเคราะห์ เนื้อหา
โดยอาศัยตัวแปรทั้งหมด เป็นแนวทางในการออกแบบ

๔) กำหนดวิธีบันทึกข้อมูล

1) ข้อมูล เบื้องต้นของหนังสือพิมพ์

ข้อมูล เบื้องต้นของหนังสือพิมพ์ ตามที่ปรากฏอยู่ในหน้าหนึ่งของ
หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับที่กำลังศึกษา ข้อมูลตั้งกล่าวฯด้วย ชื่อหนังสือพิมพ์ วัน วันที่ เดือน

2) รูปประยุคหรือข้อความนำเสนอหัวช่าว

รูปประยุค หมายถึง ประยุคที่มีการเรียงค่าแตกต่างกันไป
ทำให้เกิดประยุคหลายลักษณะ เรียกว่า รูปประยุค

ประยุค หมายถึง กลุ่มคำที่มีใจความสมบูรณ์ ประยุคพื้นฐาน
ที่สุดมีล้วนประกอบ เรียงกันดังนี้ คือ ประธาน + กริยา

วิธี หมายถึง คำที่ติดกันสองคำขึ้นไป มีเนื้อความไม่ครบถ้วน
ที่จะ เป็นประยุคได้ ถือ เป็นล้วนหนึ่งของประยุค ตามปกติมีชื่อ เรียกต่างกันไปตามคำขึ้นต้น เช่น
ถ้าขึ้นต้นด้วยคำนาม เรียกว่า นามวิถี ถ้าขึ้นต้นด้วยคำกริยา ก็เรียกว่ากริยาลี เป็นต้น

หลังจากศึกษาพาดหัวช่าวหน้าหนึ่งก่อนออกแบบ เครื่องมือ พบว่า
มีการใช้รูปประยุค เพื่อยังคงรูปแบบ จึงกำหนดตัว เลือกในการบันทึกข้อมูล เป็นดังนี้

(ก) ประยุคประธาน คือประยุคที่ผู้กระทำภาษาขึ้นต้นประยุค

ตัวอย่าง รูปベルลินก่อนแล้ม

(เดลินิวส์ 15 สิงหาคม 2535)

(ช) บรรยายคิวที่ เอกภาริยาชั้นต้น เพื่อเน้น
ให้ภาริยาเด่น

ตัวอย่าง ผู้ต้องแบ่งครัวตัวรัฐมนตรีหมกทึ่งหมด/ 'จลาจล'
แหล่งรถมี

(มติชน 24 กันยายน 2535)

(ค) ภาริยาลี คือ วลีทีชั้นต้นด้วยค่าภาริยา

ตัวอย่าง ย้าย เสรีเมือง/ย้ายตร. ใจลื้ง

(บ้านเมือง 16 กันยายน 2535)

(๑) นามวลี คือ วลีทีชั้นต้นด้วยความงาม

ตัวอย่าง สันติบาลโพล/หมักลิ้นหอย

(ช่าวสด 10 กันยายน 2535)

(๒) อีนา หมายถึงรูปประกายหรือข้อความที่นอกเหนือไป

จากที่กล่าวมาด้วยตัวเอง

๙) งานประ เดินในพาดหัวข่าว

งานประ เดินในพาดหัวข่าวแบ่งเป็น พาดหัวข่าวที่นาเสนอเพียง
ประเดินเดียว และพาดหัวข่าวที่นาเสนอมากกว่าหนึ่งประเดิน

๙) บรรเกษช่าว

การแบ่งบรรเกษช่าวได้อ้างแนวทางของ Stempel III (1985)

ซึ่งศึกษาเรื่อง "Gatekeeping: The Mix of Topics and the Selections of Stories"
เป็นหลักในการจัดบรรเกษช่าวโดยได้ดัดแปลงในบางส่วน เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้นสำหรับการศึกษา
นี้ ซึ่งแบ่งบรรเกษช่าวเป็น 19 บรรเกษ คือ การเมืองและธุรกิจ ลัทธิศาสนาและภัณฑ์
บรรเกษ เศรษฐกิจ การเกษตร การคุณภาพชั้นสูง อาชญากรรม ราชการ ปัญหาดิจิทัล-
บรรเกษ จรรยาณลังค์ อุบัติเหตุและภัยพิบัติ วิทยาศาสตร์ บริการและเทคโนโลยี สาธารณสุขและ
ลัทธิการลังค์ ศิลปะและวัฒนธรรม บันเทิงและการแสดง ความสนทนาของคนทั่วไป การเดินทาง
ท่องเที่ยว สิ่งแวดล้อม ต่างประเทศ และอื่นๆ ที่มีจดอยู่ในบรรเกษ ก็จะกล่าวมาแล้ว

ช) การใช้ค่า

การใช้ค่าเน้นที่ดีกว่า การใช้ท้าย่อ คำอับดีพท์ สมญานาม และ เครื่องหมายวรคตอน รวมทั้งค่าที่แสดงความเป็นกลางหรือไม่ในพาดหัวข่าว ซึ่งจะแยกกล่าว ในข้อ ช) ต่อไป

สาหรับ ตัวย่อ คำอับดีพท์ สมญานาม และ เครื่องหมายวรคตอน จะบันทึกตามความถี่ที่ปรากฏในพาดหัวข่าวแต่ละชิ้น ตั้งแต่ 0 - 3 ค่าหรือมากกว่า

ช) ความเป็นกลางของพาดหัวข่าว

ความเป็นกลาง ในที่นี้หมายถึง การยึดถือและรายงานข้อเท็จจริง ของข่าวโดยไม่แทรกความคิด เห็นหรือความรู้สึกส่วนตัวลงในภาระ เช่นพาดหัวข่าว

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่มีความเป็นกลาง

ให้ถอนต์/ภาษาภรกัน/ฝาฝืนปรับ/5หมื่นบาท

(สยามรัฐ 12 กันยายน 2535)

เนื้อข่าวโดยสรุป : คณะกรรมการบริหารฯ เห็นชอบในหลักการร่างพรบ.

คุ้มครองผู้ประับภัยจากการถอยนต์ ให้ก้าประกันความเสียหายสาหรับผู้ ประับภัย ถ้าฝ่าฝืน ลงโทษสูงสุดปรับไม่เกิน 50,000 บาท

ตัวอย่างพาดหัวข่าวที่แทรกความคิด เห็นหรือความรู้สึก

ตีนแมว/ชุมชน/บุกบ้าน/ศาลมีก้า

(ไทยรัฐ 18 ตุลาคม 2535)

เนื้อข่าวโดยสรุป : คนร้ายบุกรั่วกรรมบ้านอดีตผู้พิพากษาชั้นสูงลัย ว่า คนร้ายอาจเป็นคนใช้เก้าที่ลาออกจากมีสามี เพราจะนี้น ด้วย เนื้อข่าว จึงมิอาจสรุปได้ว่าคนร้ายชุมชนหรือไม่

ในการรวบรวมข้อมูลส่วนนี้ จะต้องศึกษาพาดหัวข่าว และส่วนที่เหลือ ทั้งหมดของข่าว แล้วพิจารณาว่าพาดหัวข่าวที่กำลังศึกษาอยู่นั้น มีความกลางหรือไม่

๘) ความสอดคล้องตรงกันระหว่างพادหัวข่าวกับเนื้อข่าว
 การบันทึกข้อมูลนั้นๆ ได้มาจากงานอ่านเข้ากับทั้งหมดอย่างละเอียด
 ถี่ถ้วน เพื่อศึกษาระดับความสอดคล้องระหว่างพادหัวข่าวกับเนื้อข่าว จนที่นี้ได้กำหนดระดับความ
 สอดคล้อง ขึ้นเป็น 4 ระดับ คือ สอดคล้อง กากบาท ไม่สอดคล้อง และสอดคล้องบางส่วน
 สอดคล้อง หมายถึง การที่พادหัวข่าว เสนอสาระที่ตรงกับข้อเท็จจริง
 ในเนื้อข่าว สิ่งที่ระบุหรือ เขียนไว้ในพادหัวข่าวต้องมีความหมาย เดียวกันกับที่รายงานหรือพูดนา
 ว่าในเนื้อข่าว ไม่กากบาทหรือบิดเบือนไป

ตัวอย่างความสอดคล้อง

ถนน 15 นัด/น้ำมัน. ตั้ง/หัวคะแนน 'เจีย กีกผล'

(ข่าวสด 8 มีนาคม 2535)

เนื้อข่าวโดยสรุป : คนร้ายกระหน่ำยิงผู้ใหญ่บ้าน ซึ่ง เป็นหัวคะแนน
 คนสำคัญของ เจีย กีกผล ถึง 15 นัด ตายคาที่

ตัวอย่างความไม่สอดคล้อง

รองอธิบดีทางหลวง/สังฆภัก. สอบกุจาริช/ชุมชนฯ แหก เดอร์'

(มติชน 20 มกราคม 2535)

เนื้อข่าวโดยสรุป : รองอธิบดีกรมทางหลวงกล่าวว่า เช้าวาน
 ขณะนี้ อธิบดีกลังดา เนินการสอบสวนหาข้อเท็จจริงอยู่ ซึ่งคงมีการ
 ตั้งกรรมการสอบสวนขึ้นมา

กากบาท หมายถึง การที่พادหัวข่าว เสนอสาระที่ภาษาให้ผู้อ่าน เกิด
 ความคลางแคลงๆ หรือ ไม่แน่ใจว่าพادหัวข่าวกลังดาถึงลึกลับขนาดนั้น รวมทั้งการที่ผู้อ่าน
 สามารถตีความหมายในพادหัวข่าวได้มากกว่าหนึ่งความหมาย

ตัวอย่าง

รัฐราชการอยู่งาน/มนต์-บริษัทภายนอก

(ข่าวเมือง 19 พฤษภาคม 2535)

เนื้อข่าวโดยสรุป : ล้านนักนายกรัฐมนตรีประกาศให้รัฐราชการใน
 กรุงเทพฯ และปริมณฑลหยุดงาน เนื่องจาก เหตุการณ์ไม่สงบ ค่าว่า
 'รัฐราชการ' จนที่นี้ ถูกผู้อ่านมองว่ารายละเอียดในเนื้อข่าวอาจ
 เช้าว่าหมายถึงรัฐราชการทั่วประเทศ ก็ได้

สอดคล้องบางส่วน หมายถึง การที่คาดหัวข่าว เสนอสารมากกว่า
หนึ่งบรรทัดเดียว และมีบางบรรทัดที่สอดคล้องกับข้อ เท็จจริงในเนื้อข่าว ขณะที่บางบรรทัดไม่มีความ
สอดคล้อง

ตัวอย่าง

เหลิมสุ เขต11/ผู้จัดทดสอบ//มนตรี ชวาง 'ภาค/สั่งแปลงมติฯมรรค
(ข่าวสด 20 มกราคม 2535)

เนื้อข่าวโดยสรุป : ร.ต.อ. เหลิม อัญบำรุง ตัดสินใจลงสมัครรับ¹
เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต11 กรุงเทพฯ และกล่าวว่า
พล.อ.สุนทร คงสมพงษ์ กล่าวตนเป็นคนหนึ่งของสมัคร ส่วนกรณีของ
พรรครักษาสังคมนี้ นายมนตรี พงษ์พาณิช กล่าวว่า ถ้านายภาคจะมา²
ในพรุ่งนี้มีจ่าย แนะนำภาคก็คงไม่มา เนื้อข่าว ไม่ปรากฏว่า
มีการสั่งไม่ให้รับนายภาคแต่อย่างใด ดังนั้นคาดหัวข่าวในบรรทัดเดียว
ที่กล่าวถึงร.ต.อ. เหลิม อัญบำรุง จึงมีความสอดคล้องกับข้อ เท็จจริง
งานช่าง แต่บรรทัดเดียวที่กล่าวถึงมนตรี กลับไม่มีความสอดคล้อง

นอกจากนั้น ถ้าคาดหัวข่านี้ไม่จดอยู่ในระดับแรก (สอดคล้อง) ก็
จะต้องบันทึก เหตุผลว่าด้วยว่ากากกาม หรือไม่สอดคล้องงานแห่งใด เช่น ข้อ เท็จจริง การใช้คำที่ผิด
ความหมาย หรือการระบุจำนวนตัว เลข

ญ) ความสอดคล้องของบรรทัดเดียวในคาดหัวข่าวกับวรรณนา

ตามหลักการ เขียนข่าวทั่วไป หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ยังนิยมการเขียนข่าว
แบบบิรามิดหัวกลับกันมากที่สุด ซึ่ง เป็นการนำเสนอสาระสำคัญของข่าวไว้ตอนต้น ของข่าว โดย
เฉพาะอย่างยิ่งในวรรณนา

ข้อมูลที่จะบันทึก ได้จากการศึกษาคาดหัวข่าว และวรรณนา ที่นี่
การบันทึกข้อมูลจะพิจารณาว่า บรรทัดเดียวในคาดหัวข่าว เป็นประการใดในวรรณนา
หรือไม่

ตัวอย่างพادหัวข่าวที่นำเสนอประเด็นหลักของข่าว

พادหัวข่าว : เช้า 'ดอกร่ม' / บ่าย 'นินจา'-ค่า 'แมว' // ثارวงษ์ยังคง/ปรับตัวใหม่!
 วรรคนา : ตารางผู้ชิงธันบุรีก้าว เจตนากฎดีบากดี อบรมบ่มนิสัยثارวงษ์ให้แจ่มแจ้ง^๑
 ในสายตาชาวบ้าน มีลูกศิษย์กว่า 1,200 คน เช้าร่วมฟัง นักพูด เปรียบ
 ฯต่อแบบลีฟ ثارวงษ์ก้าว "เช้า เป็นดอกร่ม บ่าย เป็นนินจา ค่า เป็นแมว"
 แนววิธีปรับตัวสร้างภาพพจน์ใหม่ เพื่อระงับชาชนอย่างให้ثارวงษ์ตอบ
 กอด ซักถามลารถูกษ์สุดดิน

(ไทยรัฐ 21 มีนาคม 2536)

เนื้อข่าวโดยสรุป : พล.ต.ต.วรรณะรัตน์ คชรักษ์ ผบก.น.ธน. จัดประชุมแก่ثارวงษ์
 บก.น.ธน. โดยเชิญนักพูด 2 คน มาเป็นผู้บรรยายในหัวข้อ^๒
 'สน.ฯนดวงจู' โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติของثارวงษ์
 ในการปฏิบัติหน้าที่ และสร้างภาพพจน์ที่ดีในความรู้สึกของประชาชน
 ทั่วไป เนื้อข่าวได้อ้างคณาจารย์ที่สำคัญ ของนักพูดฯว่า หัวข่าวด้วย

ตัวอย่างพادหัวข่าวที่มีประเด็นนำเสนอประเด็นหลักของข่าว

พادหัวข่าว : ถ้าผล เลือกตั้งครรภ์นี้ไม่ดี เสียงช่างมาก/ 'ชาลอน' ประท้วง/ วางแผน^๓
 ทางการ เมือง
 วรรคนา : รึดสุดท้าย เลือกตั้ง หา เสียง "ดู" มือปืนลาก เอ็ม-16 ตามกลุ่มผู้สมัคร
 ประชาชนที่ปั้นถึงบ้าน แต่โชคดี หลบเข้าตี เตียงกัน รอตายนหุดหวิด
 กันจิตร หัวคะแนนความหวังใหม่ถูก เปาดีน ยันระเบิดใส่บ้านผู้สมัคร
 แสบสุรินทร์ ผู้ว่าฯสุพรรณฯ เลือด "บรรหารบานบุรี" เช้มขันบอกผู้สมัคร
 ส.ส.ที่พำนักบ้านมาลงอ่างกรุ่ง เทหฯอาจค่าม่า เยี่ยมญาติ

(มติชน 11 กันยายน 2535)

เนื้อข่าวโดยสรุป : กล่าวถึงบรรยากาศ กิจกรรม และเหตุการณ์ในช่วงใกล้เลือกตั้ง^๔
 เลือกตั้งโดยทั่วไป หลาย เรื่อง ส่วนช่างพล.ต.ชาลอน ศรี เมือง
 นี้น่าชื่นชมที่รายงานข่าว้อยที่สุด และไม่ได้อยู่ในวรรคนา แต่ถูกนำเสนอ^๕
 เป็นพادหัวข่าว (พادหัวข่าวชื่นชม เป็นพادหัวข่าวยกเว้น)

ii) ลาดับความสาคัญของพาดหัวข่าวหน้าหนึ่ง หมายถึง การจัดลำดับความสาคัญของพาดหัวข่าวตามตำแหน่งที่ปรากฏบนหน้าหนึ่ง โดยปกติ หนังสือพิมพ์จะมีพาดหัวข่าวประจำวันที่สาคัญที่สุดอยู่ 1 ชิ้น นอกนั้น เป็นพาดหัวข่าวที่มีความสาคัญ (ในที่ศูนย์ของหนังสือพิมพ์) รองๆ ลงไป พาดหัวข่าวตามลำดับความสาคัญ สามารถจัดได้เป็น 4 ลำดับ ดังนี้

พาดหัวข่าวอักษร หมายถึง พาดหัวข่าวที่สาคัญที่สุดในแต่ละฉบับ ใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่ที่สุดในหน้าหนึ่ง กินเนื้อที่มากกว่า สะกดตามากกว่า อよู่ด้านครึ่งบน หรือมีส่วนควบ เกี่ยวกับพื้นที่ครึ่งบนของหน้าหนึ่ง เสมอ พาดหัวข่าวอักษรมักมีเพียง 1 ชิ้น ต่อ 1 ฉบับเท่านั้น
พาดหัวข่าวใหญ่ หมายถึง พาดหัวข่าวที่มีความสาคัญ และใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่รองลงมาจากพาดหัวข่าวอักษร จะปรากฏอยู่ที่ครึ่งบนหรือครึ่งล่างของหน้ากึ่งตัว และมีมากกว่า 1 ชิ้นก็ได้

พาดหัวข่าวธรรมดា หมายถึง พาดหัวข่าวที่มีความสาคัญ และใช้ตัวอักษรที่มีขนาดรองลงมาจากพาดหัวข่าวใหญ่ แต่ยังมีขนาดใหญ่กว่าพาดหัวข่าวเล็ก พาดหัวข่าวชนิดนี้จะอยู่ที่ส่วนใดของหน้าหนึ่งก็ได้ และอาจมีมากกว่า 1 ชิ้นก็ได้

พาดหัวข่าวเล็ก หมายถึง พาดหัวข่าวที่มีความสาคัญ และใช้ตัวอักษรที่มีขนาดเล็กที่สุดในบรรดาพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งทั้งหมด โดยมีขนาดตัวอักษรที่ใหญ่กว่าตัวอักษรที่ใช้ในวรคนาเพียง เล็กน้อย พาดหัวข่าวชนิดนี้มักมีความกว้างของพื้นที่ใช้พาดหัวข่าวน้อยที่สุด โดยทั่วไปกว้าง เพียงครึ่งหนึ่งเดียว จะอยู่ที่ด้านของหน้ากึ่งตัว และอาจมีมากกว่า 1 ชิ้น ก็ได้ เช่นกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เนื่องจากหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ มีการใช้ขนาดและแบบของตัวอักษรในพาดหัวข่าวแตกต่างกันไป พาดหัวข่าวอักษรของหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งอาจมีขนาดตัวอักษร เท่ากัน หรือใกล้เคียงกับที่ใช้ในพาดหัวข่าวธรรมดายังหนังสือพิมพ์อีกฉบับหนึ่ง เท่านั้นก็ เป็นได้ ดังนั้น ในการศึกษาลำดับความสาคัญของพาดหัวข่าว เมื่อมีการจัดลำดับความสาคัญของพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ฉบับเดียวกัน ก็จะเปรียบเทียบจัดลำดับตามขนาดตัวอักษรที่ใช้ในหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นๆ เท่านั้น ไม่นำไปศึกษา เปรียบเทียบปะบันกับฉบับอื่น

ก) ช่วง เหตุการณ์ปกติ และช่วง เหตุการณ์สำคัญทางการ เมือง น้ำตก เหตุการณ์ปกติ หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ถึง 31 ธันวาคม 2535 ซึ่งไม่มีเหตุการณ์สำคัญ หรือ เหตุการณ์รุนแรงทางการ เมือง บ้าน เมืองโดยทั่วไป ที่มีความสูง และไม่มีกิจกรรมระดับชาติทางการ เมืองที่ประชาชนต้อง เข้าไปเกี่ยวข้อง โดยตรง

ช่วง เหตุการณ์สำคัญทางการ เมือง หมายถึง ระยะเวลาที่เกิด เหตุการณ์สำคัญ และ เหตุการณ์ใหม่ลงบนทางการ เมืองในปี 2535 ช่วง เหตุการณ์สำคัญในที่นี้ แบ่ง เป็น 3 ช่วง คือ

- 1) ช่วงการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 22 มีนาคม
- 2) ช่วง เหตุการณ์ไม่สงบทางการ เมืองในเดือนพฤษภาคม หรือ ก่อนเดือนพฤษภาคมที่เรียกว่า "เหตุการณ์พฤษภาคม"
- 3) ช่วงการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 13 กันยายน

นับแบบบันทึกข้อมูล ไม่ต้องกำหนดช่วงที่ให้ระบุ เหตุการณ์ต่างๆ โดยตรง อย่างเด่นชัด เพื่อระบุสิ่งที่มีอยู่แล้ว สามารถเขียนออกช่วง เหตุการณ์ได้ นั่นคือ ข้อมูลที่เกี่ยวกับ วัน และ วันที่ เมื่อนำข้อมูลฯ ไปวิเคราะห์ภายหลัง ก็สามารถจัดกลุ่มได้ว่า พาดหัวข่าวเดบื้องที่ เป็น พาดหัวข่าวช่วง เหตุการณ์ปกติ ช่วงการ เลือกตั้งที่ว่าเป็นวันที่ 22 มีนาคม 2535 ช่วง เหตุการณ์ พฤศภาคม และช่วงการ เลือกตั้งที่ว่าเป็นวันที่ 13 กันยายน 2535

เนื่องจาก ใน การประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดใช้โปรแกรม SPSS^x ช่วยในการหาค่าสถิติต่างๆ จึงได้กำหนดรหัส (code) สำหรับแทนและจัดกลุ่มข้อมูลที่บันทึกไว้แล้ว เพื่อนำมาใช้ในการประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2. เครื่องมือที่ใช้ในการล้มภาษณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการ เก็บรวบรวมข้อมูลประเกาบบุคคล (การล้มภาษณ์) นั้นที่นี้ คือแนวคิดการประเมินผลการล้มภาษณ์ เพื่อใช้สำหรับศึกษากระบวนการ เขียน และปัจจัยที่มี ส่วนกำหนดการนาเสนอพาดหัวช่าวหน้างานนั่งของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับจากหัวหน้าช่าว หรือ ผู้ที่ ทำหน้าที่เขียนพาดหัวช่าวหน้างานนั่ง แต่ละคน ตามมาตรฐานหนังสือพิมพ์ที่บุคคลผู้นั้นลังกัดอยู่

แนวคิดการสัมภาษณ์ เป็นเพียงแนวทางคร่าวๆ กារนัดเป็นค่าตอบแทน เปิด เพื่อไม่เป็นการจำกัดการให้สัมภาษณ์ และให้ได้ข้อมูลที่กว้างและลึก อันจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อไป แนวคิดการนัดเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นค่าความเกี่ยวกับ ภูมิหลังของผู้ให้สัมภาษณ์ ซึ่งได้แก่ พื้นความรู้ ประสบการณ์การทำงาน ภาระหน้าที่รับผิดชอบ เป็นต้น

ส่วนที่ 2 เป็นค่าความเกี่ยวกับกระบวนการ เสียงพาดหัวช่วงหนึ่งของผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละท่าน

ส่วนที่ 3 เป็นค่าความเกี่ยวกับปัจจัยที่มีส่วนกำหนดการเสียง และ การนาเสียงพาดหัวช่วงหนึ่ง

ส่วนที่ 4 เป็นส่วนที่ให้ผู้ให้สัมภาษณ์ได้แสดงทัศนะ ข้อเสนอแนะ หรือ อื่นๆ ที่เกี่ยวกับพาดหัวช่วงหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยทั่วไป ฯบ

ก. หน่วยวิเคราะห์ข้อมูล (Units of analysis)

เนื้อหาหลัก (theme) เป็นหน่วยที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ประเทาช่าว (เฉพาะที่นำเสนอในพาดหัวช่าว) ความสอดคล้องระหว่างพาดหัวช่าวกับเนื้อช่าว บรรเทา เดินเรื่องของช่าว ความเป็นควรลักษณะ และอัตลักษณ์ รวมถึง เอกภาพของประเทา เดินเรื่อง เนื้อช่าวด้วย

ชิ้น (item) เป็นหน่วยที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ช่าว พาดหัวช่าว วรรคนา และเนื้อช่าว

คำ (word) เป็นหน่วยที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ตัวอักษร และคำทับศัพท์
ประโยค เป็นหน่วยที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ส่วนผ่าน

ก. การทดสอบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์เนื้อหาภาษาโดยผู้วิจัย เพียงคนเดียว อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การวิเคราะห์และการลงรหัสถูกต้องมากที่สุด เท่าที่จะเป็นไปได้ จึงหาความเชื่อมั่นในการลงรหัส เลี้ยงก่อน โดยสุ่มตัวอย่างอย่างจ่ายจากหนังสือพิมพ์ที่ใช้ในการศึกษานี้ จำนวน 2 ฉบับ เป็นจำนวนช่าวหนึ่งทั้งสิ้น 30 ช่าว แล้วหาผู้ร่วมลงรหัส เพื่อทดสอบความเชื่อมั่น 2 คน ซึ่งมีคุณภาพดี ในการหนังสือพิมพ์ และการลือสารมวลชน แต่ละคนจะลงรหัสในเครื่องมือที่สร้างขึ้น แล้วนำผลมา

ตรวจสอบการลงรหัสของผู้วิจัย เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยอาศัยหลักการคำนวณของ Holsti (Budd, et al., 1976) ด้วยใช้สูตร ดังนี้

$$3(C_{1,2,3})$$

$$R = \frac{C_1 + C_2 + C_3}{C_1 + C_2 + C_3}$$

(สูตรนี้ปรับจากสูตรเดิมตามที่ Budd และคณะ กล่าวว่า จำนวนที่สามารถปรับได้ตามจำนวนผู้ลงรหัส 1 นั้น $n=3$)

โดย R หมายถึง ค่าความเชื่อมั่น

$C_{1,2,3}$ หมายถึง จำนวนบรรเทินที่ผู้ลงรหัส 3 คน มีความเห็นเหมือนกัน

$C_1 + C_2 + C_3$ หมายถึง จำนวนบรรเทินที่ผู้ลงรหัสทั้ง 3 คนศึกษา

ค่าที่ศึกษา เป็นดังนี้

$$C_{1,2,3} = 322$$

$$C_1 + C_2 + C_3 = 450 + 450 + 450 = 1350$$

แทนค่าในสูตร $3(362)$

$$R = \frac{322}{1350} = 0.24$$

ค่าความเชื่อมั่นที่คำนวณได้จากการลอกคลื่องของความเห็นตรงกันในการลงรหัสของผู้ลงรหัส 3 คน (รวมทั้งตัวผู้วิจัย) มีค่า 0.24 ซึ่งมากกว่า 0.75 จึงถือว่า เครื่องมือ และการลงรหัสมีความน่าเชื่อถือ

๑. วิธีการ เก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งข้อมูลฯ รับการวิจัยนี้มี 2 ประเภท คือ

1. ประเภทเอกสาร ได้แก่ หนังสือพิมพ์รายวัน 5 ชื่อฉบับที่ เป็นกลุ่มหัวอย่าง รวมทั้ง เอกสาร หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ประ เกษบุคคล ได้แก่ การสัมภาษณ์หัวหน้าชั้ว หรือบุคคลที่กำหนดให้เป็นผู้นำที่ เชี่ยน พادหัวชั่วหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ทั้ง 5 ชื่อฉบับ

การ เก็บรวบรวมข้อมูล

ประ เกษ เอกสาร รวบรวมข้อมูลในหนังสือพิมพ์กลุ่มตัวอย่างจากห้องสมุดคณะ นิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และอื่นๆ โดยใช้แบบบันทึกข้อมูลการวิเคราะห์เนื้อหา ซึ่ง ข้อมูลที่เก็บรวบรวมนี้ได้มาจากการข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลหลัก ได้แก่ เนื้อหาของนัดหัวชั่วทุกชั้นในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ แต่ละฉบับ
2. ข้อมูล เกี่ยบ เศรษฐกิจ ได้แก่ ส่วนของข่าวทั้งหมดที่นอกเหนือไปจากพادหัวชั่ว เช่น วรรคนา เนื้อช่าว หากเนื้อช่าวมีต่อหน้าอื่นก็ศึกษาหน้าต่อหน้าด้วย เพื่อศึกษาระดับที่ นำเสนอในพادหัวชั่ว ความ เป็นกลาง และความสอดคล้องระหว่างนัดหัวชั่ว กับ เนื้อช่าว เป็นสำคัญ

ประ เกษบุคคล รวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์หัวหน้าชั่ว หรือบุคคลที่ เชี่ยน พادหัวชั่วหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ทั้ง 5 ชื่อฉบับ ละ 3 คน รวมทั้งสิ้น 15 คน

จ. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์นี้ ได้มาจากผลการบันทึกข้อมูลจากการวิเคราะห์เนื้อหา ในหนังสือพิมพ์ และคำให้สัมภาษณ์ ซึ่งได้กระทำเป็นขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหา ใช้โปรแกรม ภาษาเรียบ SPSS^x Main Frame

ข้อมูลที่เก็บรวบรวมและบันทึกไว้แล้ว จะนำมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติต่อไปนี้

1. สถิติ เชิงพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของการนำเสนอผลพัฒนาฯในด้านรูปประยุกต์ การใช้ตัวอย่าง ค่ากับตัวที่ สมมุติ เครื่องหมายวรรคตอน เป็นต้น
2. สถิติทดสอบสมมติฐาน ใช้ χ^2 ทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรตาม สมมติฐานการวิจัยดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ประชากรหนังสือพิมพ์ (ที่เน้นเนื้อหาข่าวหน้าหนึ่งต่างกัน) มีความสัมพันธ์กับความเป็นกลางของพัฒนาด้านข่าว

สมมติฐานที่ 2 ประชากรหนังสือพิมพ์ (ที่เน้นเนื้อหาข่าวหน้าหนึ่งต่างกัน) มีความสัมพันธ์กับความลอดคล้องตรงกันของพัฒนาด้านข่าวกับ เนื้อข่าว

สมมติฐานที่ 3 ช่วง เหตุการณ์ข่าว (ช่วงปกติกับช่วง เหตุการณ์สำคัญทางการเมือง) มีความสัมพันธ์กับความเป็นกลางของพัฒนาด้านข่าว

สมมติฐานที่ 4 ช่วง เหตุการณ์ข่าว (ช่วงปกติกับช่วง เหตุการณ์สำคัญทางการเมือง) มีความสัมพันธ์กับความลอดคล้องของพัฒนาด้านข่าวกับ เนื้อข่าว

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ค่าให้สัมภาษณ์ หลังจากเรียนรู้เรื่องค่าให้สัมภาษณ์ จำแนกประเด็นและสรุปประเด็นต่างๆ แล้ว จะวิเคราะห์ประเด็นเหล่านี้โดยใช้ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลในขั้นที่ 1 เป็นแนวทางประกอบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร วุฒิลังกรณ์มหาวิทยาลัย

